

Hans Ludo van Mierlo (1946) werkte sinds 1986 achtereenvolgens bij de NMB Postbank Groep, ING Groep en de Rabobank Groep als directeur externe communicatie. De afgelopen jaren was hij lobbyist in Den Haag voor de Rabobank Groep en de Nederlandse Vereniging van Banken. Voor zijn bancaire loopbaan was hij parlementair redacteur bij de GPD en hoofd communicatie van de Tweede Kamer. Hij publiceerde zestien boeken, waaronder twaalf kinderboeken. Half oktober verscheen bij uitgeverij Scriptum zijn boek *Gepast en Ongepast geld; zoektocht naar het geweten van banken en andere financiële dienstverleners*.

De Boekenkast van...

Hans Ludo van Mierlo

Welke boeken spreken leiders aan? Waardoor laten zij zich persoonlijk en zakelijk inspireren? Een kijkje in de boekenkast van inspirerende managers die midden in de maatschappij staan.

Onvoorwaardelijke liefde

“Een boek is voor mij een symbool van kennis. Het is een soort film in een doos, die geweldige verwachtingen kan opwekken. Ik koester boeken, heb er een hekel aan als er vouwen in komen en vind het vreselijk om ze uit te lenen. In elke ruimte van mijn huis vind je ze. In kasten dubbel of dwars geparkeerd, in laden, opgestapeld op de grond en in dozen op zolder. In mijn jeugd had ik een ideaalbeeld van één koffer met boeken en één koffer met kleren waarmee ik de wijde wereld in trok. Inmiddels heb ik aardig wat vierkante meters woonruimte en meer dan duizend boeken, maar diep in mijn hart huist nog steeds deze eenvoudige ambitie.”

Welke boeken inspireren u?

“Dat is niet zomaar één boek, dat zijn er tientallen. Zelfs strips zoals *Suske en Wiske* kunnen een bron van inspiratie zijn. Boeken trekken een gordijn opzij en geven weer zicht op de weg. Vaak zijn het vooral zinnen of visies uit boeken die mij raken. Bij voorbeeld fragmenten uit *De Bijbel* of uit het boek *De Profeet* van Kahlil Gibran. Maar ook een zin als ‘de wereld is niet plat maar rond, net als een pannenkoek’, van Herman Finkers kan ik zeer waarderen. Een grap met diepe wijsheid, prachtig! Eigenlijk zegt hij: we kunnen wel van alles bijleren, maar in beginsel blijven we beperkt in onze inzichten. Daar sluit ik me wel bij aan. Het is niet zo heel gemakkelijk om van onze primitieve instincten en vooroordelen af te wijken. De ontvankelijkheid voor een boek wordt bepaald door de ontvanger zelf. Waar sta je op dat moment in je leven. Wat wil je zelf leren. Vroeger vond ik dat je een boek moest uitlezen, ongeacht of het je aansprak, om het boek eer aan te doen. Nu ben ik van mening dat je moet lezen zolang je dat aangenaam vindt.”

Schrijven of lezen...

“Mijn relatie met het boek begon vroeg. De zestig verplichte boeken voor de literatuurlijst op school werden er 250. Gedreven om een goede schrijver te worden, maakte ik er een erezaak van om zoveel mogelijk boeken te lezen. In ging de journalistiek in en werd al vrij snel parlementair redacteur. Vanaf dat moment las ik voornamelijk wetsontwerpen, kranten en rapporten en ook later bij de bank was er veel verplichte kost op het werk. Vakanties besteedde ik aan het schrijven van gedichten en kinderboeken en zo bleef er weinig tijd over om te lezen. Toch heb ik een uitgebreide collectie boeken verzameld. Hopelijk gun ik me – nu mijn jongste boek uit is - weer wat meer ruimte om met een boek voor de open haard te zitten.”

Tijdloos

“Ondanks de opkomst van het internet en andere massamedia zullen boeken altijd blijven bestaan. Een boek geeft je een fysieke sensatie. Dreigend kan het je liggen aankijken en een schuldgevoel bezorgen. Of verleiden tot nogmaals lezen, als een jongedame waartegen je geen weerstand kan bieden. Iedereen, jong en oud, heeft dat wel met een boek. Mijn eigen boekenkast heeft voor mij een mysterieuze aantrekkingskracht. Er ligt nog een heel continent ongelezen. In die hele boekenrij is mijn verleden in de politiek en het bankwezen goed terug te zien. Er is ook een hoekje ‘persoonlijk’, met boeken die ik zelf heb geschreven. En een hoekje ‘trots en ‘ijdelheid’ met boeken waarin ik word genoemd of die ik van een schrijver persoonlijk kreeg. Uiteraard beschik ik over de ‘standaardboeken’ die iedereen leest waaronder Mak, Rushdie en Gorbatsjov. Verder zijn de planken gevuld met literatuur, bestsellers, avonturenromans en een groot stuk met kennisboeken.”

Waarom nu weer een eigen boek?

“Toen ik na een periode van 22 jaar afscheid nam van de financiële sector, rees bij mij de vraag: wat heeft dat nu gebracht? Het was nog niet afgerond. Ik wil nu zelf een gordijn wegtrekken en laten zien dat banken meer zijn dan een financieel instituut. Banken hebben een maatschappelijke rol te vervullen. Deze rol moet opnieuw gedefinieerd worden. Wij als burgers moeten beseffen dat we ook zelf verantwoordelijkheid dragen over hoe er met ons geld wordt omgegaan. We moeten met z’n allen naar een ander wereldbeeld. Bedrijven zijn melkkoeien geworden, we misvormen ze. Is dat nodig? Laten we er ook weer een maatschappelijk doel leggen. Winst moet een voorwaarde zijn en nooit een doel op zichzelf. Het is tijd voor een nieuwe bladzijde...”